

Publicerad 2012-12-17 15:41 av Katharina BR

Flickebarnens klagosång.

Vinterdepressionen släpper sin snara
men den lämnar sina märken på halsen av stackars Sara.
Tonårens tårar faller fritt i vår.
De rinner ner och smeker Linnéas ärriga lår.
Vem kunde ana att hon gick att bryta ner?
Ofelias mask av glädje är det enda de ser.
När herr vinter med grova händer drar i sommarklänningens kjol.
Då gråter Cecilia Lind, ber snälla sluta..
Hon blev sedan stämplad, skyldig för hor.
Med en stämpel i pannan rinner mascaran av.
På skoltoaletten sitter Elin tyngd av samhällets krav.
Julia dansar inte längre på maskrosäng.
Hennes getingstuckna fötter är nerbäddade i en misshandlares säng.
I röken av pipan sitter Maria och drömmer.
Hon svävar iväg, ler för att hon av drogerna glömmer.
Med HIV i kroppen står en flicka på en asfalterad bro.
Hon tittar ut över staden, känner ångesten gro.
Hon lutar sig över för att se rusningstrafiken dö.
Flickebarnen vänder sig om, ropar "Felicia Adjö".

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Katharina BR med Poeter.se id #36454 innehar upphovsrätten